

„Tilsynet med Skoleunderviisningen o. s. v.“ Det er altsaa det nærmeste Tilsyn med Skolevæsenet, som Forslaget tilsigter at faae ud; men saa maa jeg spørge: Hvad er Forslagsstillernes Mening dermed? Det kan jo ikke være Meningen, at dette nærmeste Tilsyn med Skolevæsenet skulde falde reent bort. Hvor skal det da gaae hen? Er det Meningen, at det skal gaae over til Byraadet eller til særlige Commissioner, som bestikkes af disse? Saadanne Ting maae helst udtales tydeligt og klart. Der findes en tydelig Udtalelse i Forslaget under Nr. 54, og en endnu tydeligere og mere vidtgaende i Forslaget under Nr. 52; men Forslaget under Nr. 55 er uklart. Forresten vil det sees af Udvalgets Forslag under Nr. 56, at det ikke gaaer ud paa nogen betydelig Forandring i Udkastets § 3, i alt Fald ikke paa en betydeligere, end det maatte ventes efter den ved 1ste Behandling stedfundne Forhandling. Man har indskrænket sig til at foreslaae en Forandring i Skolecommissionens Sammensætning, den nemlig, at Magistratspersonen skulde falde bort, og at der sikkes de af Communen valgte Medlemmer en bestemt Overvægt over Præsterne derved, at der stadigt skulde være dobbelt saamange kommunalt valgte Medlemmer, som der er Præster i Commissionen. Dertil er føiet, at det skal overlades til Commissionen selv at vælge sin Formand.

Den nye Paragraph, som Udvalget har foreslaaet indsat efter § 3, og som efter den stedfundne Afstemning nu vil blive § 8, er ikke noget ganske Nyt; det er det tredie Stykke af Udkastets § 2, som her er foreslaaet sat ind efter § 3, fordi man, som sagt, meente, at Bestemmelsen skulde tillige omfatte Skolevæsenet. Man har derhos i den nye Paragraph foreslaaet optaget Bestemmelserne i den ældre Lov af 1860 med Hensyn til Valg af Landdistrictets Repræsentanter, og man har dertil knyttet den Bestemmelse, som findes i det andet Stykke. Hvad dette andet Stykke angaaer, nemlig Repræsentationen af det med en Kjøbstad forbundne Landdistrict, hvad de Anliggender angaaer, som det ikke har fælles med Kjøbstaden, vil det sees, at der er begjært en deelt Afstemning, saaledes at der stemmes sær-

ligt over det første og særligt over det sidste Stykke. Denne Begjæring hidrører fra mig, og Grunden er den, at det forekommer mig vel at kunne være tvivlsomt, om Bestemmelsen hører rettest hjemme her i denne Lov eller i Landcommunalloven. Der er i Landcommunalloven stillet et Forslag, der ganske svarer til dette Forslag under Nr. 70, men, naar man tillige har stillet Forslaget ved nærværende Lov, er det begundet i, at man ikke havde Sikkerhed for, at et lignende Forslag vilde fremkomme ved Landcommunalloven, i alt Fald ikke nogen Sikkerhed for, at det vilde blive vedtaget der. Hvad de Anliggender angaaer, som et Landdistrict ikke har tilsælles med en Kjøbstad, forekommer det mig, at Landdistrictet maa betragtes væsentligt som Landdistrict, og at altsaa de Bestemmelser, der maatte findes Anledning til at give med Hensyn til de communale Anliggender, rettest høre ind under Landcommunalloven; at dette synes at maatte være saa, fremgaaer ogsaa deraf, at man har henlagt til Amtsrådet at give disse nærmere Bestemmelser om, hvorledes der skal forholles med de communale Anliggender. Forøvrigt er det jo ogsaa muligt, at de ærede Medlemmer kunne være af den Formening, at det vilde være det Retteste at indsætte Bestemmelsen i begge Lovene, hvorfor der lader sig anføre Udskiligt; jeg har selv ikke nogen afgjort Mening, hverken for eller imod i saa Henseende, men jeg har anset det for rettest, at der aabnedes Thinget en Udvei til at afgjøre Spørgsmaalet. — Hvad Affattelsen af det sidst omtalte Stykke angaaer, vil det sees, at Udvalget under Nr. 66 har stillet et Forslag, der i det Væsentlige falder sammen med Forslagene under Nr. 67 og 69, og som gaaer ud paa, at Bestyrelsen af de Anliggender, som et District ikke har fælles med Kjøbstaden, skulde ordnes af Indenrigsministeren, forsaavidt Districtet falder ind under flere Amter. Det er blevet meddeelt Udvalget, at dette er Tilfældet i alt Fald paa et enkelt Sted, og det synes at maatte erkjendes, at hvor et District saaledes hører ind under flere Amter, kan det ikke være et Amtsråd, der træffer den endelige Bestemmelse, men det Naturligste synes at være, at Afgjørelsen henlægges til Indenrigsministeren.